

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/267/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115201102
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7115201102.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej v spore žalobcu A. N. a.s., so sídlom V., E. Y. XX, IČO: 47 248 980, zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., Bratislava, Ružová dolina 25, IČO: 36 668 745, proti žalovanej G. U., nar. XX.X.XXXX, bytom M., M. X, o zaplatenie 278,03 € s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku 12C 25/2015-54 z 26.1.2016 Okresného súdu Košice I

o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

O d m i e t a odvolanie proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá.

Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 25,58 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 15,12 € od 4.2.2012 do zaplatenia a zo sumy 10,46 € od 4.3.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 278,03 € s spolu s úrokom z omeškania ako aj náhrady trov konania.

3. Žalovaná istina pozostáva z nezaplatených faktúr za poskytnuté služby- faktúra č. 7200591830 splatná 3.2.2012 za hovorné na sumu 15,12 €, faktúra č. 7201777494 splatná 3.3.2012 na sumu za hovorné 10,46 € + poplatok za upomienku 3,50 €, spolu 13,96 € a faktúra č. 7303869633 splatná 3.5.2013 za zmluvnú pokutu na sumu 248,95 €.

4. Dlh žalovanej mal vzniknúť na základe zmluvy o pripojení, ktorú uzavrela s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou F. Z., a.s., V. dňa 29.1.2011, s dobou viazanosti 24 mesiacov. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb program Podľa seba 1.

5. Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok na žalobcu, vrátane pohľadávky proti žalovanej, uzavreli spoločnosť F. Z., a.s. ako postupca a žalobca ako postupník dňa 9.6.2014.

6. Pri podpise zmluvy žalovaná písomne prehlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami i cenníkom služieb a v prípade porušenia zmluvných povinností uhradí zmluvnú pokutu vo výške 248,95 €.

7. Po právnom posúdení veci podľa § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/, b/, § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z., § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4 písm. k/, 5, § 54 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 545 ods. 2, § 517 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., dospel súd k záveru, že medzi účastníkmi bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, a že žaloba je dôvodná v časti týkajúcej sa neuhradených faktúr za poskytnuté služby, preto zaviazal žalovanú k úhrade sumy 25,58 € spolu s úrokom z omeškania odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr.

8. Súd nepriznal žalobcovi poplatky za upomienky za oneskorenie platby vo výške 3,50 € z dôvodu, že ide vlastne o zmluvnú pokutu a nebola dodržaná jej písomná forma. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 248,95 € súd uzavrel, že žalobca nepreukázal, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi zanikol pred uplynutím 24 mesiacov od uzavretia zmluvy, nepreukázal, že vôbec zanikol zmluvný vzťah a ak zanikol, kto ho ukončil a akým spôsobom. Preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Pri uplatnenom nároku 278,03 € a priznanej sume 25,58 € mal žalobca v konaní len čiastočný úspech vo výške 9,20%. Jeho neúspech je vo výške 90,80%. Odrátaním úspechu od neúspechu súd uzavrel, že žalobca by mal nahradiť žalovanej trovy konania. Táto však nežiada priznať trovy konania. Preto o náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

10. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., pretože v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a podľa § 221 ods. 1 písm., f/ O.s.p. Namietala, že súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav, keď ona poukazovala na závažné dôvody a poškodzovanie veci podľa § 424, kde za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselne a úmyselným konaním proti dobrým mravom. Súd neúplne zistil skutkový stav, pretože sa nedožadoval zo strany žalovanej preukázania dôkazov, a to že cudzia tretia osoba má zadržané uvedené veci od roku 2011, čím ju finančne poškodil voči žalobcovi. Nemôže byť zodpovedná za vec, keď k nej od roku 2011 až doposiaľ nemala prístup a tretia osoba jej znemožňuje niečo využívať, čo znamená, že nepoužívala uvedené tak, aby žalobca žiadal úhradu. Uviedla, že podáva žalobu voči tretej osobe, ktorá ju dostala do problému so žalobcom a preto navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Žalobca bol v odvolacom konaní nečinný.

12. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil dňa 9.2.2017 na úradnej tabuli súdu v súlade s § 378 a § 219 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

13. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

14. Podľa ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

15. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že odvolací súd posudzuje prípustnosť odvolania v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, avšak dôvodnosť odvolania už posudzuje podľa Civilného sporového poriadku v zmysle citovaného ust. § 470 ods. 1 CSP.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie i s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré

z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193, § 194 a § 205 CSP (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie podľa v tom čase účinných ust. § 133 až § 135 O. s. p.) alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Odvolateľka neuviedla žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre ňu ako žalovanú priviedli priaznivé rozhodnutie. Námitky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci.

19. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku.

20. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa:

21. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, dáva odvolací súd do pozornosti znenie ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 132 ods. 1, § 185 ods. 1 CSP), podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p. - § 191 CSP).

22. Súd je povinný okrem vecí podľa § 120 ods. 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť skôr, ako vyhlási rozhodnutie vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada (§ 120 ods. 4 O.s.p.).

23. V prejednávanom spore bola žalovaná (aj žalobca) riadne súdom prvej inštancie poučená podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. (poučenie prevzala 27.7.2015). Dňa 7.8.2015, žalovaná podala odpor proti platobnému rozkazu, kde síce namietala rôzne skutočnosti, svoje tvrdenia však žiadnym spôsobom nepreukázala. V ten istý deň súhlasila s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania.

24. Súd preto rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z písomných dôkazov, predložených žalobcom, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.- § 215 ods. 1, 2 CSP).

25. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada, podľa ktorej je zásadne vecou účastníkov konania tvrdiť rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť (navrhovať) dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno). Zákon ukladá účastníkom povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti. Potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto právna norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodujúce preukázané, a súčasne určuje aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka konania, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

26. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva a má tiež jedine procesný účel. Jeho zmyslom je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a dostal sa do situácie dôkaznej núdze, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Zákon vymedzuje dôkazné

bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý je určovaný výsledkami vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nebolo preukázané (v tom zmysle, že ho súd nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je nepriaznivé rozhodnutie v neprospech toho účastníka, v záujme ktorého bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť. Dôkazné bremeno je teda typicky inštitútom, ktorý súdu umožňuje rozhodnúť v tzv. dôkaznej núdzi.

27. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalovaná tvrdí, že nevyužívala služby poskytované právnym predchodcom žalobcu, bolo jej povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie ňou tvrdených skutočností, ktoré mohli privodiť pre ňu priaznivé rozhodnutie vo veci.

28. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno pokiaľ ide o jej tvrdenie, že tretia osoba jej znemožnila užívanie služieb právneho predchodcu žalobcu.

29. Rozsudku nemožno vytknúť, že by súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosti, ktoré vykonanými dôkazmi neboli preukázané, resp. nevyšli počas konania najavo, že by opomenul skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla najavo alebo že by jeho skutkové zistenia boli založené na chybnom hodnotení dôkazov, resp. v hodnotení dôkazov bol logický rozpor.

30. Súdu prvej inštancie tiež nemožno vytknúť, že by nepoužil správny právny predpis, resp. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

31. Odvolacie dôvody uplatňované žalovanou nie sú dané, preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

32. Pokiaľ ide o odvolanie proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, odvolací súd odmietol odvolanie v tejto časti v súlade s ust. § 386 písm. b/ CSP, pretože podať odvolanie je oprávnená iba tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, pričom táto podmienka u odvolateľky v tejto časti nie je splnená, pretože žaloba v tejto časti bola zamietnutá. Žalovaná preto nie je oprávnenou osobou podať odvolanie proti tomuto výroku rozsudku.

33. Žalovaná nemala úspech v odvolacom konaní, žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, preto stranám sporu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP).

34. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.